

Sjunde påsksöndagen 2021

Allt som är gott, sant och äkta kommer i sista hand från den helige Ande. Vi kan inte ens be och säga ”Jesus är herre” (jfr 1 Kor 12:3) utan att vara inspirerade och ledda av den helige Ande. Kyrkan skulle aldrig ha kunnat bestå under två tusen år utan den helige Ande. Det är hans stora och ständiga uppgift att hålla ihop denna gemenskap, där jordens alla folk och kulturer förenas till ett i tron på Jesu uppståndelse. Samtidigt som Anden är given till hela kyrkan är Anden given till var och en av oss, för att vi mer och mer skall förvandlas av Andens gåvor. Genom dopet har vi redan blivit ett Andens tempel. Genom konfirmationen får vi del av Andens alla gåvor för att bli Jesu vänner och vittnen i världen.

I dagens evangelium ber Jesus till Fadern för oss alla: ”Helga dem genom sanningen; ditt ord är sanning. Liksom du har sänt mig till världen, har jag sänt dem till världen” (Joh 17:17-18). Den helige Ande är sanningens Ande, som hjälper oss att ta emot trons sanning och sedan omsätta den i handling för världens bästa. Därför är det så viktigt att vi verkligen lär oss att lyssna till den helige Ande, som talar till oss på så många sätt för att hjälpa oss ta emot Jesus i vårt innersta och efterfölja honom i vårt dagliga liv. Anden verkar djupt inom oss för att befria oss från vår själviskhet och självupptagenhet. Annars är det så lätt att vi bara tänker på vad som är bra för mig och vad jag har för nytta av allt, vad som är behagligt och bekvämt för mig. Vi måste vara medvetna om denna syndens tendens och att vi behöver Andens diskreta men effektiva hjälp för att välja rätt väg i livet. Det är när vi är unga som vår livsinriktning bestäms; alltså att vi antingen väljer själviskhet och egenintresse eller sanning, kärlek och godhet. Vi kan förenkla det ännu mer: antingen sätter vi *jag* i centrum eller *du*, antingen egenkärleken eller kärleken till Gud och vår nästa.

”Om vi älskar varandra är Gud alltid i oss, och hans kärlek har nått sin fullhet i oss. Han har gett oss sin Ande, och därför vet vi att vi förblir i honom och han i oss” (1 Joh 4:12-13). Det är den helige Andes stora uppgift att hjälpa oss att leva i ömsesidig kärlek, att älska varandra med Jesu egen kärlek. Det är underbart när vi börjar förstå att Gud lever i oss genom dopet, att vi verkligen är ett heligt tempel där vi är hemma hos Gud. Då kan vi alltid ta emot hans kärlek, hur livet och människorna än behandlar oss. Då är vi helt trygga och övertygade om att Gud förblir i oss och ger oss sin kärlek. Vi är inte tomma inombords och långt borta från Gud. Han är oss närmare än vi är oss själva, säger Augustinus. Han hjälper oss att älska vår nästa, oavsett vem hon är och hur hon är. Också de människor som behandlar oss illa eller motarbetar oss, kan vi då älska med Jesu egen kärlek. Det är det som är ett kännetecken på en äkta kristen: att man kan älska sina motståndare och förföljare. Kärlek och bön är våra enda vapen mot dem som är

mot oss. Det är aldrig lätt att älska och be för dem som behandlar oss illa, men om vi verkligen vill vara Jesu lärjungar och vänner får vi Andens kraft att leva i denna kärlek och vittna om den.

”Om Gud har älskat oss så, måste också vi älska varandra” (1 Joh 4:11). I familjen, i församlingen och bland våra kompisar får vi lära oss leva tillsammans i kärlek. När det blir svårigheter och konflikter får vi be om Andens hjälp och inspiration att hitta lösningar, som bygger på kärlek och sanning. När vi sedan kommer ut i samhället och på arbetsplatser får vi fortsätta på samma sätt: att be om Andens hjälp och älska våra motståndare med Jesu kärlek. Lätt är det aldrig men ändå möjligt, om vi förblir i Gud och litar på hans hjälp.

I helgonens liv ser vi ständigt dessa exempel på hur de får Andens hjälp och inspiration att övervinna hat med kärlek, förföljelse med efterföljelse. Den helige Maximilian Kolbe gav sitt liv i koncentrationslägret i Auschwitz för att en familjefar skulle få leva. Den helige biskopen Oscar Romero fortsatte att fira mässan i San Salvador, fast han såg hur hans mördare riktade vapnet mot honom, han ville ju inte att de andra skulle bli drabbade. Även om vårt eget liv inte är så dramatiskt, finns det alltid tillfällen då vi behöver Andens hjälp för att bli kvar i kärleken. Nyligen gjorde man en undersökning där det visade sig att många kristna elever blir trakasserade i skolan, både av andra elever och ibland av lärarna. Just i en sådan situation sätts man på prov. Kan man då fortsätta att visa kärlek är det ett tecken på att man leds av Anden. Man kan få Andens inspiration att säga ett sanningens och kärlekens ord eller i handling visa godhet och omsorg.

Jesus förlät sina bödlar. Alltsedan dess har tusen och åter tusen av våra martyrer fått göra detsamma. Det grekiska ordet martyr betyder vittne. Vi är alla genom dopet och konfirmationen Jesu vittnen. Vi skulle kunna säga att vi är ett slags ”vardagsmartyrer”, som dag efter dag får vittna om Jesus genom att göra det goda och leva i sanningen. Den helige Ande vill hjälpa oss att säga och göra det rätta i alla dessa situationer, när vår tro och vår kärlek sätts på prov. Därför är det så viktigt att vi lär oss att be om Andens hjälp i sådana situationer. Då blir livet mycket lättare. Vi är inte ensamma och bara hänvisade till oss själva. Anden påminner oss om Jesus och hans kärlek. Anden väcker oss ur vår själviskhet. Anden hjälper oss att se vem som behöver vår hjälp och omsorg. Anden gör oss hemmastadda i kyrkan. Anden lär oss att lyssna till Guds ord och förstå det. Anden hjälper oss att förlåta våra ovänner. Anden ger oss kraft att vittna om sanningen. Anden ger oss mod att försvara de svaga och hjälplösa. Vi måste alla tänka efter vilken av Andens gåvor vi mest behöver. Han hjälper oss i vår svaghet och binder oss samman med Jesus för tid och evighet.